

Розвиток теорії розчинів у Київському політехнічному інституті

Забуга Г.В.
ДУ «Інститут досліджень науково-технічного п
отенціалу
та історії науки ім. Г.М.Доброва НАН України»

**Physical
Chemistry
Department**

Володимир
Олександрович
Плотніков (1873–1947)

,

Дослідження розчинів слід пов'язувати з діяльністю кафедри хімії неводних розчинів у Київському політехнічному інституті. Започаткував цей напрямок тодішній завідувач кафедри, видатний вчений-хімік, академік Володимир Олександрович Плотніков. Згодом ці дослідження розвинулися в оригінальний науковий напрямок, відомий серед науковців під назвою «Київська електрохімічна школа»

Володимир Олексійович
Ізбеков
(1881–1963)

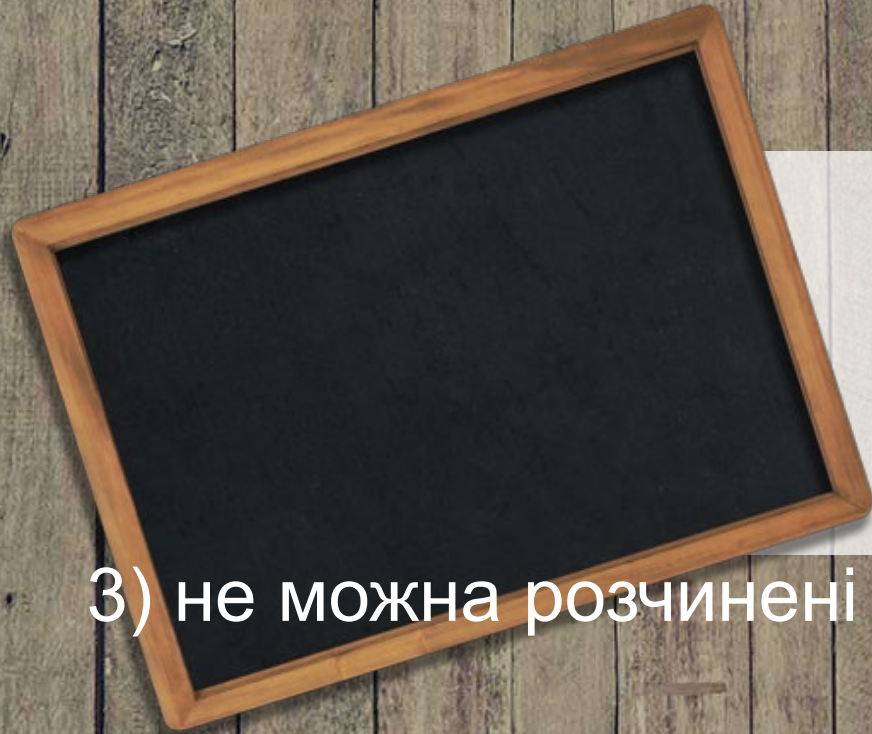

Основна ідея В.О. Плотнікова полягає у запереченні головної ролі діелектричної сталої розчинника при визначенні іонізуючої здатності електроліту. Плотніков відмовляється від поділу розчинників на іонізуючі та неіонізуючі, а розчини речовин – на електроліти та неелектроліти.

Юрій Костянтинович
Делімарський
(1904-1990)

Положення щодо електролітичної дисоціації, висунуті Плотніковим

1) діелектрична стала не визначає дисоціюючої здатності розчинника;
2) не можна розчинники поділяти на два класи – іонізуючі на неіонізуючі;

3) не можна розчинені речовини поділяти на сполуки з іоногенним зв'язком і без нього;
4) утворення електролітичного розчину залежить від специфічної взаємодії компонентів

Яків Анатолійович Фіалков
(1895–1958)

Теоретичні уявлення про утворення струмопровідних комплексів у неводних розчинах відіграли значну роль у розвитку електрохімії, зокрема теорії електролітичної дисоціації та вчення про розчини, і зумовили створення відомої серед наукового загалу київської електрохімічної школи, яка згодом набула світового визнання.

Микола Миколайович
Граціанський
(1903-1967)

Дякую за увагу!